

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 371.

Anden Session.

95de Møde.

Tredagen den 21de Februar.

(Forts.)

Justitsministeren (forts.): Man udtalte imidlertid ikke dette engang med Bestemthed, men overlod til Lehnbesidderne, om de vilde erkjende dette eller lade det afgjøre ved Domstolene. Medens den af Regjeringen saaledes udtalte Anskuelse ogsaa vandt Anerkjendelse, var det derimod et langt mere tvivlsomt Spørgsmaal, om det Samme kunde antages ogsaa med Hensyn til deres Ret til at tage Sæde i Amtsrådet. Her stiller sig Forholdet aabenbart anderledes. Dette Sæde i Amtsrådet er tillagt Lehnbesidderne af de to Hensyn, som jeg før nævnte. Det ene Hensyn, nemlig Hensynet til Amtmandsmyndigheden, falder naturligvis bort, men det andet og, efter min For-
mening, væsentligste Hensyn bliver tilbage, nemlig Hensynet til Besiddelsen og den dermed naturligt forbundne Interesse for Communernes Anliggender, hvilket Moment ogsaa formenes at have været det væsentligste af dem, Lovgiveren tog i Betragtning ved den omhandlede Bestemmelse i Landcommunalanordningen; der var nemlig, da Anordningen udkom, ikke gaunste saa Lehn, som ingen Amtmandsmyndighed havde, og der var paa den anden Side ogsaa ved Anordningen truffet saadanne Bestemmelser, at enkelte Lehnbesiddere, som ikke havde Besiddelse af en vis Størrelse i Amtet, ikke kunde tage Sæde i Amtsrådet, saa at Amtmandsmyndigheden ikke var det eneste og egentlige afgjørende Moment ved dette Forholds Ordning, uagtet den var det ene af de Hensyn, som kom i Betragtning. Fordi nu det ene Hensyn er bortfaldet, som har begrundet Lehnbesiddernes Afgang til at tage Sæde i Amtsrådet, kan man saaledes ikke

ubetinget paastaae, at denne Afgang skal nægtes dem, naar dog det andet, ogsaa af Lovgiveren anerkjendte, Hensyn endnu bestaaer. Jeg skal endnu i saa Henseende tillade mig en Øtring. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det Distrikt (Tscherning) har meent, at Lehnbesidderne ikke kunde blive stiddende i Amtsrådet, uden at de havde en Dom for sig, om dertil at være berettigede, saa maa jeg, hvor uheldig min Stilling end er ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand efter hans almindelige Dom om „Jurister,“ dog tillade mig at udtale en modsat Anskuelse, hvori jeg, hvortiden juridisk Indsigt den samme ærede Rigsdagsmand end vil tilskrive mig, dog troer utvivlsomt at have Ret, den Anskuelse nemlig, at Lehnbesidderen, i hvert Fald ikke kan kastes ud af Amtsrådet, uden at derfor først haves en Dom. Naar Lehnbesidderen møder i Amtsrådet, og der fremkommer Indsigelser mod hans Sæde der, saa vil det der strax blive afgjort af Amtsrådet ved Majoritet, om det antager, at Sædet kan tilstedes ham eller ikke, og dersom der om dette Spørgsmaal ikke maatte opnaaes Enighed, maa det indstilles til Ministeriet, og naar dette, som jeg antager, ikke kunde erklære sig for den Mening, at Lehnbesidderen bør vige Sæde, saa mener jeg, at han maa vedblive at have Sæde i Amtsrådet, indtil det ved Dom afgjøres, at han dertil er uberettiget. Forholdet vil altsaa her blive det omvendte af, hvad den ærede Rigsdagsmand ansaae for det rette.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: With, Wilkens, Gram, Jespersen, Linnemann, J. Knudsen, Frølund, Neergaard, Damkjær, J. Christensen, N. Pedersen, C. Larsen, Høier, Allgaard, Fuglede og Raben.